

במדינה

תל-אביב פרחים ופוניים

רעיונות טובים של טבריינית צעירה לנשות תל-אביב

בצהרי יום שישי המאוחרים עברה גברת במכוניתה ברחוב יהודה המכבי בתל-אביב. תוך כרי נהיגה צדו עיניה חנות-פרחים יפהפיה, כשמחוץ לה ניצבים סידורי-פרחים למישלות. הגברת עצרה את המכונית, ניגשה לרלפק בחנות, ביקשה פרחים לשבת. "לא, הסבירה לה המוכרת, אנחנו מוכרים רק סידורים מוכנים." אז תני לי סידור מוכן, ביקשה הגברת.

"לא, חזרה המוכרת. הסידורים המוכנים הם למישלות, ואם את רוצה סידורי-פרחים, את צריכה להזמין מראש."

וכך התחילה אותה הגברת, שבוע לאחר מכן, להזמין בכל יום חמישי סידורי-פרחים ליום שישי, אצל אותה המוכרת. שלא היתה אלא בעלת החנות לשוירת פרחים אמנותית, פנינה ממן המטופחת, רווקה צעירה (33), בעלת עיניים שחורות, צוחקות וגדולות, שהגיעה לפני עשר שנים לתל-אביב מטבריה, עיר הולדתה.

שם גם רכשה ממן בקורסי-ערב, את הידע שלה בשוירת פרחים יפאנית, על שלוש סכולותיה: הסוגטו, שעיקרו פיסול כאמצעות ענפי-עצים ופרחים;

שוירת-פרחים ממן טעם הגברים

האשראי, המשתמש בחמישה פרחים ושלושת הענפים, המסמלים את יסודות היקום — האדם (שין) השמיים (סו) והארמה (תאו).

להביע דיעה. כאשר הגיעה לתל-אביב, שורה ממן פרחים לבתי-מלון עד שהחליטה להיות עצמאית ופתחה את החנות בחנות שוב לא התפקדה בשוירת-פרחים, אלא אף הציעה אותם בכלים נאים (ויקרים).

משהאירה ההצלחה פנים לממן, רכשה את החנות הסמוכה לחנות הפרחים, אבל החליטה לשזור שם לא פרחים, כי אם פנינים אמיתיות דווקא. הפנינים, המיובאות מסיין, ככל הגדלים והצורות, נשורות במקום עלי-די מעצבת צעירה, מירי פלר, בוגרת בצלאל הירושלמי.

פלר, שהשתלמה במחלקה לעיצובי תכשיטים, מעצבת כל מחרוזות וממן מפקחת, ולפעמים גם מייצרת. כי כל מחרוזות מעוצבת באופן בלעדי ואף מחרוזות אינה דומה לאחרת. אבל גם ללקוחה מותר להביע דיעה. מתוודה פלר: "זה גם עוזר לי להבין את טעם הנשים!"

זה עוזר לא פחות להבין את הגברים. ממן ופלר מקווים כי גבר הקונה פרחים, יסוף מדי פעם גם פנינים. אחרי הכל, הפרחים ככל זאת נובלים, שעה שהפנינים מאריכות ימים.

מכיוון שהמספר ארבע נחשב כבישימזל אצל היפאנים, נפקד מקומו בשוירת-הפרחים.

זה קיברו של הדייל, שנפטר ממחלת האיידס, ושביקש להיקבר הרחק מקבר אביו, וללא כל פירסום

במושב ותיקה בשרון, נאחד מהרחובות המעטים שבהם הש"ת תכנו מייסדי המושבה ומקימיה, בצל עצים ובתוך הירק, יושבים אם, אח וגיסה, ומככים את מותו של הבוגר כאחים.

אין מודעות-אבל — לא על דלת-הבית, ולא במושבה עצמה. בני-המושבה, שהכירו את הנפטר מילדותו ובבחרותו, מתהלכים עצובים גם הם. לא הרחק, בבית-העלמין של הכפר, נטמן האב. אך את בנו הטמינו הרחק משם, בחולון.

לפני שנפטר, כשחש שחיייו הולכים ואוילים, כתב צוואה. כשוו נפתחה, אחרי מותו, הסתבר כי נצטוו שלא לפרסם את דבר-מותו כמוודעות-אבל בעיתונים או במודעות רחוב. שלא לקברו במושבה עצמה ליד קבר אביו, ולחלק את רכושו בין בני-המישפחה הנותרים, אחרי שחלקה-הארי יימסר לליגה הישראלית להגנת זכויות-הפרט, האירגון הנלחם על זכויות אחיו ההומוסקסואלים.

הקורבן הרביעי

בכל זאת פירסמה חברת התעופה אל-על מודעות-אבל. מאות מעובדי החברה, בנייהם הסמנכ"ל, חברים וידידים, באו לחלוק לו כבוד אחרון ולבכות את מותו ללא-יעת, יחד עם בני-משפחתו.

כך הובא לקבורה, בתחילת השבוע שעבר, הקורבן הרביעי בישראל של מחלת איידס — ראשי-התיבות באנגלית של "תיסמונת חסר היסוני נרכש" — המוכרת יותר בכינויה "תיסמונת ההומוסקסואלים". ביהד עם שייבוירליבם של חבריו, עלה וגאה שוב גל המתח, האופף את קהילת ההומוסקסואלים בישראל.

קדמו לו במותו שני הומר סקסואלים, שלקו כמוהו במחלה, וכן נהג אחד מחברות-התחבורה, כנראה בעיקבות עירוניים שנערך לו כשנה או שנתיים לפני מותו.

מות החבר

קורבן החרש נולד במושבה לפני 40 שנה וגדל כמו בני-השרון האחרים. את נטיותיו המיניות לא גילה מייד. בצעירותו נשא אשה, התגורר

בביתה שכמושבה הקטנה. רק תורת לטיפולה הצליח להחזיק מעמד זמן כה רב.

חבריו שמרו על קשר הדוק בתחילה, אך לאט-לאט החלו מתרחקים ושמרו על קשר עקיף בלבד. גם הוא עצמו לא רצה שירכו לבקרו ולראותו כשבר-כלי. כשהגיע לביקור בעיר נראה כצל של עצמו. שערור היפה החל נושר.

שבועיים לפני מותו עוד ביקר בעיר, הסתובב קצת ברחובות וישב בבית-קפה של זותו והתוהם. לאנשים שפגשוהו סיפר שהוא מתכנן נסיעה ארוכה לארצות-הברית. אך אין ספק שידע לאן מועדות פניו באמת. הצוואה שהותיר מדרבת בעד עצמה.

הרחק מהכרך

כל השנים חש צער על הסבל שנגרם לבני-משפחתו הקרובים. המשמעות של זותו המינית לגבי הסכיכה הקרובה לא נעלמה מעיניו. מכאן רצונו להצניע את מותו ולקברו הרחק מהמושבה, כדי שלא להביך את

עימה בארצות-הברית כמשך תקופה מסוימת, ובין השאר למר שם קוסמטיקה. בתקופה אחרת מחייו היה יופיו המרהים משך אליו נשים רבות, ואחרי שחבר לבסוף בוותו החדשה — מחזרים רבים. הוא היה טיפוס גברי, בעל עיניים יפות וריסים ארוכים. ככל מקום משך תשומת-לב.

כשחזר ארצה, התחיל לעבוד כדייל באל-על. לפני שנים הקים, יחד עם ברונו, קבוצת פרחים יפה ברחוב איכילוב בתל-אביב. החנות פרחה, אך את עבודתו באל-על לא נטש. לפני פחות משנתיים נפטר חברו האהוב, אחרי שלקה בלוקמיה (סרטן הדם) ובסיוכים שונים במוחו. מות חברו שבר את ליבו.

זמן מה לאחר מכן החלו מופיעים סימני מחלתו. בתחילה לא זוהתה המחלה. כשזוהתה קיבל טיפול, וחלה הטכה במצבו. הכל היו סבורים שהתאושש וניצח את המחלה.

אך לא לאורך-ימים. תחילה אושפז בבית-החולים איכילוב בתל-אביב, ואחר כך נטלה אמו על עצמה את הטיפול בו. בצורה הרואית ממש, כשהיא לא משל, מצידו, סעדה אותו

פחדים. לדיברי החוקר היתה חבורה של עבריינים מבתי-סוהאת את הרר פאים ומוציאה מהם רצפתים לסמים, באיומים והפחדה.

כאשר התחילה המיטרה לחקור, עדיין היו הרופאים כל-כך מפוחדים, שרק אחד מהם הסכים לדבר, וגם הוא נאלם דום במחצית עדותו. החוקר הציג לשופט ורדינה סימון את רשימת עבירותיו הקודמות של החשוד יצחק

צמה, הכוללות עבירות סמים ותקיפת שוטרים.

"יש לי מירשם חוקי?" צמה עצמו צעק מעל ספסל-העצירים כי הוא חף-משפט. לדבריו, בכלל לא היה בשכונה בימים שבהם איימו על הרופאים. הוא היה במעצר כאותם ימים "אני בכלל לא צריך מורקים ולא ואליום", הוא הצהיר "יש לי מירשם חוקי לפרדמונים, וגם אותם אני לא

המישפחה שנותרה, ולא לקשר האב שנפטר עם קבר בנו, שמהסטרטים המיניים המקובליים אין עדיין, ולא מסתמנת באו תרופת פלא שתפטור את חו מהסכנה המאיימת עליהם. תיסק ההומוסקסואלים נשארה עד ה בלתי-מובנת. יש השערות בלבד מקורה, ועל הסיבות הגורמות שהיא תוקפת בעיקר ההומוסקסוא (אם כי לא בלבד)

הוויורס הגורם למחלה מחסל, בו סתומה, את הכושר החיסוני של המתקף, ובאין מערכת החיסו פעילה, אין כמעט ררך למנוע הצטוי. כבמיקרה זה, שבו תקפה לב צהבת את גופו בשבועיים האחרו לחייו.

כשחש ברע, והחל מתק בנשימה, לא יכלה עוד האם להמ ולסעוד אותו בביתה. היא הועיקה אבנית אל-על, ואלה העבירו א לבית-החולים איכילוב, שם נמ אחרי ימים אחדים. כמושבה השלווה, הרחק מהמ הכרך, וממאות ואולי אלפי ירי ישבו השבוע בני-המישפחה, מסוג תוך עצמם, ובוכים ככי אילם.

צריך. אפילו 30 ואליומים משפיעים עליי, אז מרוע נטפ אליי" השופטת שאלה אותו אם י הסבר מדוע הצביעו עליו כלי-כך ה אנשים, אם הוא חף-משפט, ועל כך ידע להשיב.

השופטת החליטה להאריך מעצרו בשיבוע ימים, כדי לא למיטרה לחקור את הרופאים בא רה של רגיעה.